

Sygn. akt III SK 23/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Andrzej Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w C.
przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
o nadużywanie pozycji dominującej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 27 marca 2018 r.,
na skutek wniosku pełnomocnika strony pozwanej o uzupełnienie wyroku
Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2018 r., sygn. akt III SK 23/16

**uzupełnia wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2018 r.,
w punkcie 1 w ten sposób, że uchyleniu podlega decyzja Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 4
października 2012 r. nr RGD [...] również w punkcie II podpunkt 2.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 9 marca 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 351 § 1 k.p.c. wniósł o uzupełnienie wydanego w przedmiotowej sprawie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2018 r.,

doręzonego pozwanemu w dniu 23 lutego 2018 r., w zakresie dotyczącym rozstrzygnięcia o karze za praktykę ograniczającą konkurencję, która nie została przypisana powodowi wskutek uchylenia na mocy wyroku Sądu Najwyższego punktu I podpunkt 2 decyzji Prezesa UOKiK z dnia 4 października 2012 r. nr RGD [...].

W uzasadnieniu wniosku Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazał, iż Sąd Najwyższy na mocy wydanego w sprawie III SK 23/16 wyroku w punkcie 1 sentencji uchylił zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego w W. (VI ACa .../14) w całości i zmienił poprzedzający go wyrok Sądu Okręgowego w W. - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt XVII AmA .../22, w punkcie 1 w sposób podany w treści orzeczenia. Zgodnie ze wskazanym rozstrzygnięciem, uchylony został punkt I podpunkt 2 decyzji Prezesa UOKiK, wskutek czego nie została się orzeczona w tym punkcie praktyka ograniczająca konkurencję, jednakże Sąd nie odniósł się do punktu II podpunkt 2 decyzji rozstrzygającego o karze za praktykę, której dotyczył uchylony punkt I podpunkt 2. Jednakże, w uzasadnieniu wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że decyzja została zmieniona w taki sposób, by powód został zwolniony w całości z obowiązku uiszczenia kary pieniężnej określonej w punkcie II podpunkt 2 decyzji, co nie znajduje odzwierciedlenia w treści sentencji wyroku. W związku z zaistniałą rozbieżnością w treści sentencji wyroku i uzasadnienia, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedmiotowy wniosek o uzupełnienie wyroku jest zasadny.

Strona powodowa nie odniosła się do powyższego wniosku pozwanego.

Sąd Najwyższy ustalił i zważył, co następuje:

Wyrokiem z dnia 9 stycznia 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt III SK 23/16, z powództwa Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w C. przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o nadużywanie pozycji dominującej, po rozpoznaniu skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 10 grudnia 2015 r., sygn. akt VI ACa .../14, Sąd Najwyższy w punkcie 1 sentencji uchylił zaskarżony wyrok w całości i zmienił

poprzedzający go wyrok Sądu Okręgowego w W. - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt XVII AmA .../12, w punkcie 1 w ten sposób, że nadał mu następujące brzmienie: „uchyla decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 4 października 2012 r. nr RGD [...] w punkcie I podpunkt 1 lit. a) i podpunkt 2 oraz zmienia punkt II podpunkt 1 w ten sposób, że kwotę 1.812 (tysiąc osiemset dwanaście) złotych zastępuje kwotą 906 (dziewięćset sześć) złotych, a punkt III zmienia w ten sposób, że nie obciąża powoda kosztami postępowania przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów” a w punkcie II w ten sposób, że nadał mu następujące brzmienie: „zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania”. W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd Najwyższy zasądził od pozwanego na rzecz powoda 1.315 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Z powyższego rozstrzygnięcia wynika, że uchylony został punkt I podpunkt 2 decyzji Prezesa UOKiK, wskutek czego nie została się orzeczona w tym punkcie praktyka ograniczająca konkurencję, jednakże w istocie Sąd nie odniósł się do punktu II podpunkt 2 decyzji rozstrzygającego o karze za praktykę, której dotyczył uchylony punkt I podpunkt 2. Tymczasem w punkcie 6 uzasadnienia wyroku Sąd Najwyższy wskazał, iż przychylił się do wniosku powoda o wydanie wyroku reformatoryjnego i w konsekwencji decyzja Prezesa Urzędu została zmieniona w taki sposób, by powodowi nie zostały przypisane praktyki ograniczające konkurencję, a mianowicie praktyki opisane w punkcie I podpunkt 1 lit. a) oraz podpunkt 2, a także by powód został zwolniony w całości z obowiązku uiszczenia kary pieniężnej określonej w punkcie II podpunkt 2 oraz by powód był obowiązany do uiszczenia kary pieniężnej określonej w punkcie II podpunkt 1 w wysokości 906 zł. Ujawniła się zatem swego rodzaju rozbieżność pomiędzy sentencją wyroku a jego uzasadnieniem. Stwierdzić tym samym należy, iż pomimo wyraźnej intencji uwidocznionej w treści uzasadnienia, Sąd Najwyższy nie orzekł o całości żądania.

Zgodnie zaś z treścią art. 351 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku

dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu (§ 1). Orzeczenie uzupełniające wyrok zapada w postaci wyroku, chyba że uzupełnienie dotyczy wyłącznie kosztów lub natychmiastowej wykonalności (§ 3).

Mając na uwadze zasadność wniosku, należało orzec jak w sentencji.

kc